

אלול בחיי גדולינו

"ישמע חכם ויוסיף לקח ונבון - תחבולות יקנה!"

רבי ישראל מסלנט בזמן שברכו חודש אלול בבית הכנסת, התעלף מגודל החרדה והפחד הבאים עם ההכנה לקראת הימים הבאים.

רבי ישראל מסלנט כותב: לפנים בישראל, כל איש תאחזנו פלצות מקול הקורא. קודש אלול.

כאשר לן רבי מנחם מנדל מויטבסק בצפת בתקופת אלול, סבל מנדודי שינה, טענתו היתה, כי האויר צלול מדי, והקולות המעוררים לתשובה הם כל כך חזקים עד שאינו יכול להרדם בעטיים.

רבי ירוחם ליבוביץ זצ"ל היה אומר: אלול – קיט של הנשמה... (ויש לנצל כל יום)

אמרו עליו על הגאון רבי חיים מוולוז'ין זצ"ל, שכאשר הגיע לפסוק שאמר עזרא הסופר: "אלוקי, בושתי ונכלמתי להרים אלוקי פני אליך" התעלף מרב בושה ופחד. אם עזרא הסופר כן... מה אנו!?

החפוש ביחד

בראש חודש אלול ספר רבי חיים, רבה של צאנז: איש אחד תעה במעמקי היער, כעבור זמן מה תעה שם אדם אחר ופגש בראשון. מבלי לדעת מה ארע לו, שאל אותו באיזו דרך אפשר לצאת מן היער?

- דבר זה אינני יודע, השיב הראשון. אבל יכול אני להראות לך את הדרכים המובילות עוד יותר לתוך הסבך, להזהירך שלא תלך בדרך זו שהלכתי אני, ואחרי כן נלך ביחד לחפש את הדרך.

"עולם!" קרא הרב מצאנז כשסיים את ספרו בניגון תשובה מעורר, "הלכנו הנה בדרך הרעים - הבה ונחפש יחד את הדרך החדשה!"

הימים שואגים

באגרתו מימי אלול כותב החידושי הרי"ם מגור: אחינו בני ישראל, חזרו בתשובה באלו הימים המסוגלים לתשובה! אף כי בכל יום ויום יוצאת בת קול ואומרת "שובו בנים שובבים", אך באלו הימים – הימים עצמם שואגים כאריה לאדם שישב בתשובה שלמה!... ועל זה נאמר "אריה שאג מי לא יירא" ארי"ה נוטריקון אלול ראש השנה יום הכפורים. התחזקו והתאמצו בזה החודש כי יותר ממה שיש לאדם עונש על עברות שבידו – יותר מזה יש לו עונש על שלא עשה תשובה!...

לשון המאזניים

בימי אלול שמע רבי מרדכי מלכוביץ איכר נכרי זקן אומר לחבריו: "אחי, החודש הזה של איסוף התבואות, לשון המאזניים של כל השנה הוא. כל המתרפה בו ממלאכתו ירעב ללחם כל השנה". מיד פנה הסבא קדישא אל חסידיו ואמר: "שמעו אחים יקרים! חודש אלול הוא מקור הברכה לעבודת ד' בכל ימות השנה. המתעצל בתשובתו - יהיה כל השנה ברעב".

כדג במים

סיפר רבי משה מקוברין:

כשהייתי ילד שחקתי עם ילדים בראש חודש אלול. גערה בי אחותי הבכירה: "מושקה, הלא היום אלול, הרי אף הדג במים רועד היום!" לשמע הדברים אחזתני רעדה עצומה ונתחלחלו מעי – עד היום אני חש באותה חלחלה.

התעוררות דקדושה

בראש חודש אלול עמד רבי לוי יצחק מברדיצ'וב ליד חלון ביתו. עבר ערל אחד, מתקן נעלים, ושאלו: "וכי אין לך לתקן כלום?" מיד ישב רבי לוי יצחק על הקרקע ובכה בכיה גדולה. "וכי לא צדק הערל", טען עם עצמו, "אוי לי ואבוי לנפשי, שיום הדין ממשמש ובא ועדיין לא תקנתי את עצמי".